

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 26. april 2012

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

KMP/ J.nr. 2011-7858

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 12. april 2012 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 1 (L 140).

Spørgsmål nr. 1:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 6. marts 2012 fra PS Landsforeningen, jf. L 140 - bilag 2.”

Svar:

Det er, som Dorte Nielsen fra PS Landsforeningen af pårørende til spiseforstyrrede også anfører i sin henvendelse, ikke noget nyt, at kommunerne kan tage økonomiske hensyn i betragtning, når de træffer afgørelse i konkrete sager. Det forudsætter dog, at der er tale om saglige, økonomiske hensyn. Det følger allerede af forvaltningsretlige grundsætninger og af kommunalfuldmagtsreglerne.

Det betyder i bund og grund, at hvis to tilbud er lige egnede til at opfylde en borgers behov, så bør kommunen vælge det billigste. Det kan f.eks. være, hvis en borger skal have et midlertidigt botilbud efter servicelovens § 107, og der er flere botilbud, der ud fra en konkret og individuel vurdering af borgers behov er lige egnede til at opfylde borgerens behov. I denne situation bør kommunen vælge det billigste botilbud.

En kommune vil fortsat ikke kunne tage økonomiske hensyn i form af at træffe en afgørelse om, at en borger ikke har ret til et tilbud pga. manglende luft i budgettet. En kommune kan heller ikke træffe en afgørelse om, at en borger er berettiget til et tilbud – f.eks. om socialpædagogisk bistand - og så efterfølgende sætte borgeren på en venteliste med henvisning til, at kommunen ikke har penge til at ansætte en medarbejder, der kan yde borgeren den socialpædagogiske bistand. Et økonomisk hensyn kan således ikke tilsidesætte et fagligt hensyn, som anført af Dorte Nielsen.

Der er, som også anført i lovforslaget, alene tale om en præcisering af gældende ret. Det har vist sig, at der var usikkerhed i praksis om, hvorvidt og hvordan kommunerne kunne fastsætte serviceniveauer, og hvorvidt de kunne inddrage økonomiske hensyn. Den usikkerhed kan i sig selv svække borgernes retssikkerhed.

Klare regler for, hvad kommunerne kan og skal, er med til at sikre borgernes rettigheder, f.eks. ved at det bliver tydeligere for alle, hvilket grundlag de konkrete afgørelser træffes på. Derfor vil det også udtrykkeligt fremgå af loven, at afgørelser skal træffes ud fra en konkret og individuel vurdering.

Kommunerne kan derfor fortsat ikke undlade at iværksætte hjælp, som borgerne efter en konkret og individuel vurdering har behov for, med henvisning til økonomiske hensyn.

Vi vil følge implementeringen af lovforslaget tæt og herunder få udarbejdet en undersøgelse af kommunernes praksis. Praksisundersøgelsen vil vise, om kommunernes praksis ligger inden for lovens rammer, og undersøgelsen følges op af dialogmøder mellem Ankestyrelsen og kommunerne på baggrund af undersøgelsens resultater.

Karen Hækkerup

/ Dorte Bech Vizard